

Bibeln OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2015 – ÅRGÅNG 29. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG I

När vi ser de tre korsen ser vi hela frälsningshistorien. Det mellersta korset är det viktigaste, men också de andra två korsen har mycket att säga oss.

Om det mellersta korset berättar för oss vad Gud har gjort för att frälsa oss så berättar de andra korsen om hur människan svarar på Guds frälsningserbjudande. Enligt Bibeln så led och dog Jesus för alla människors synder på sitt kors. Men bara en av rövarna tror detta och blir frälst.

Den andre rövaren tror inte och dör utan tron på Jesus. Så delar Kristi kors människosläktet i två grupper, de som tror och de som inte tror. Det delar alltså inte människor i onda eller goda, nej, det delar de onda rö-

varna i två grupper, de som tror och de som inte tror. Det var ingen skillnad på rövarna.

Båda var dömda till döden enligt gällande lag och skulle korsfästas. Båda var lika nära Jesus i sina sista timmar.

Båda hörde och såg samma saker och båda behövde samma nåd. Ändå var det bara den ene som ångrade sig och vände sig till Jesus. Varför blev det så? Det förblir Guds hemlighet varför samma predikan smälter någons hjärta men lämnar en annans hjärta oberört. Att inse detta faktum bör göra oss ödmjuka, för vi förstår att tron inte är vår förtjänst utan Guds under och kunde likaväl uteblivit för vår del.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer i två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Øyvind Edvardsen, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen.

Layout: Kjell Petter Bakken

Redaktionsråd för Finlandsupplagan:

Hans Ahlskog, Øyvind Edvardsen, Ola Österbacka.

Redaktionssekreterare och expedition:

Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383.

E-post till red.rådets medlemmar: fornamn.efternamn@sanktjohannes.info.

Internet: <http://sanktjohannes.info>

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse. **Frivillig prenumerationsavgift** kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

”Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet. Och jag har nycklarna till döden och helvetet.” (Upp 1:17–18)

Om vi slår upp i Bibelns första bok så talas där om de första människorna på jorden. Gud skapade dem till sin egen avbild. De var skapade just så som Gud ville ha dem. De var fullkomliga och goda i Herrens ögon. Allt det som Gud hade skapat var gott.

Sedan vet vi hur synden kom in i världen genom djävulen – syndens och onskans källa. Satan själv. Han fick Guds egna barn att tvivla på sin egen Faders goda vilja och bryta mot hans lag. Adam och Evas synd började med att de tvivlade på Guds goda vilja.

De visste före syndafallet att Gud var helig och att han inte tolererade någon olydnad, men de var inte rädda för honom eftersom de inte hade gjort mot hans vilja. De kände också Gud som den kärleksfulla källan till allt gott. Efter syndafallet förlorade människan denna kunskap om Guds godhet. Det enda alla människor känner av efter syndafallet är en viss förväntan av domen. Alla människor har en fruktan, eller rädsla, för Skaparen.

Det första Adam gjorde efter att han hade syndat var att han gömde sig för Gud eftersom han var rädd för honom. Den syndiga människans reaktion i möte med Den Helige Guden är fruktan och rädsla. Var inte rädd, säger därför Jesus till Johannes där han uppenbarar sig själv för honom på ön Patmos. Var inte rädd, sade ängeln Gabriel till Maria när han meddelade att hon skulle föda Frälsaren. Det samma sade ängeln till Josef, Jesu jordiska far. Samma budskap hade ängeln till herdarna på marken då Jesus föddes i Betlehem. Var inte rädd!

Det är ett frigörande budskap Jesus kommer med eftersom han har frigjort oss. Han har frigjort oss från syndens eviga konsekvenser. Han har med sitt fullkomliga liv och sin död och uppståndelse hållit Guds lag och övervunnit våra fiender synden, döden och djävulen. Jesus har återställt vår relation med Fadern i himlen. Genom sin uppståndelse har han visat att han är den förste och den siste, han är Gud. Han är vår levande Frälsare.

Jesu uppståndelse är det frigörande budskap som gör att Gud med rätta kan säga till oss: Var inte rädda! Vi behöver inte frukta vår Herre som en domare som ska döma oss. Jesus har gett oss sin rättfärdighet och vi får stå som rättfärdiga inför Gud. Det är därför meddelandet upprepas till oss i samband med Frälsaren. Vi kan sluta vara rädda för domen, eftersom Jesus har gjort upp för oss. Och den rädsla och fruktan vi har för det som gäller våra jordiska liv kan vi lägga vid Jesu kors. Han har gjort upp också för den rädslan.

Vi önskar alla våra läsare glädje och frid tillsammans med den uppståndne Frälsaren.

Øyvind Edvardsen

Den gode Herdens röst, inte en röst bland många

Denna predikan hölls av Alvar Svenson i Markuskyrkan, Ljungby i april 2013.

Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. Den som är lejd och inte är en herde med egna får, han överger fåren och flyr, när han ser vargen komma. Och vargen river dem och skingrar hjorden. Den som är lejd bryr sig inte om fåren. Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern, och jag ger mitt liv för fåren. Jag har också andra får, som inte hör till den här fjällan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde. Joh 10:11-16

Det går faktiskt att lyssna och ändå inte höra vad som sägs. Ibland kan det vara en massa ljud som kommer emellan och stör, men det kan också vara så att man inte är intresserad och därför inte bryr sig om vad som sägs. Vår tid är full av ljud. Ofta är det mest oljud, sådant som är smärtsamt för örat. Ibland är det så höga ljud att hörseln rent av tar skada. Vi hör mycket, så mycket att vi måste filtrera bort en del. Vi får massor av information av alla slag. På några ögonblick når oss nyheter om jordbävningar på andra sidan jordklotet etc.

Vår text är nog en av Bibelns mest kända texter. I kristna hem har man ofta en bild på herden som håller ett lamm i sin famn. Jag har sett hur man t ex på kristna förskolor har bilden av herden som

bär lammet. Jag tror att barnen i allmänhet vet vad man menar då man talar om herden, i synnerhet församlingens barn som varit med vid julspelet och hört om herdarna som gick till stallet och såg barnet i krubban.

En av Bibelns mest kända texter är också en av de mest hemlighetsfulla. Vad säger Jesus egentligen i vår text? Först och främst att han är den gode herden. Då kan man tänka sig en herde bland många andra, bara lite extra omsorgsfull, en god herde bland andra goda herdar. Men han fortsätter med att tala om vad som kännetecknar den gode herden. En egenskap som skiljer honom från de herdar som är lejda är att han ger sitt liv för fåren, till skillnad från den lejde herden som flyr för att rädda sitt liv när hans hjord angrips. Han känner sig hotad och lämnar hjorden åt sitt öde, det får gå med fåren precis hur det kan.

Men den gode herden flyr inte, han ger sitt liv för fåren. Vad tänker du när du hör det? Egentligen låter det ju ganska meningslöst. När han gett sitt liv står fåren i alla fall utan herde. Då kunde han lika gärna ha flytt! Riktigt så är det nu inte. Med detta uttryck visar Jesus att han är oersättlig. Det är inte så att han är en god herde bland andra, det finns bara EN som kan kallas "den gode herden". Vi ska förstå hans ord så att han ger sitt liv istället för fåren. Istället för de dömda fåren träder han in, tar deras plats och offerar sitt liv för dem.

Bakom dessa ord ligger alltså

en fasansfull verklighet. Fåren är dömda att dö. Här gäller det nu inte små ulliga får utan människor, ja, hela världen. Det gäller oss alla som drogs med i Adams syndafall. I egenskap av människor är vi alla under domen, som är döden. I detta förfärliga tillstånd kommer den gode herden in i världen för att ge sitt liv till lösen för människorna. Genom sitt inträde tar han på sig hela världens syndaskuld. Han säger: jag har inte kommit för att döma världen utan för frälsa världen. Han är inte en herde bland många, han är den gode herden som ger sitt liv. Inte ett meningslöst utgivande av liv utan ett försoningsoffer som bringar verklig försoning mellan Gud och människor. Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv, säger aposteln.

Vi sa inledningsvis att denna text kanske är Bibelns mest kända, men den är också full av stora och hemlighetsfulla sanningar. Och detta att den gode herden ger sitt liv är just en sådan sanning. Men det slutar inte där utan han fortsätter med att tala om hur han känner sina får och är känd av de sina. Han är känd av dem på samma sätt som han känner sin Fader och är känd av honom. Och så säger han ytterligare en gång: jag ger mitt liv för fåren!

Sedan säger han att han också har andra får som han ska leda till sin fälla eftersom de känner hans röst. Just som han säger att han ger sitt liv för fåren talar han om hur han känner sina får och hur de lyssnar till hans röst. Det är väl

ett märkligt tal! Men i detta ligger också den sanningen att han inte ska stanna i döden, han ska besegra den. Han ger sitt liv men han ska vara känd som den som lever. Hans röst ska leda hans får och den ska leda dem till hans egen fälla.

Han säger själv: *Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta tillbaka det.* Sådan är den gode herden. Han ger sitt liv men tar det tillbaka och med sin röst leder han sin hjord. Hans röst har inte tystnat. Tvärtom, därför att han dog för fåren lyssnar de till honom. Hans får känner honom som den som var död men som lever i evigheters evigheter. Den gode herden dör inte för att han är maktlös mot den grymma övermakten. I Joh 11:52 står det att han inte bara skulle dö för folket utan också samlas och förena Guds skingrade barn.

Det hörs mycket ljud och många röster som vill locka oss bort från den gode herdens röst. De lejda herdarna som Jesus talar om är just sådana röster. De anser sig äga fåren, och framträder precis som om de vore rättmätiga ägare och ledare. Men de har inget ansvar, ingen känsla för de arma fåren. Jesus säger att när faran hotar flyr de. Ja, de är med om att sätta fåren i fara. Den största faran är de själva då de med sitt liv och

sin lära utgör stor fara för hjorden. Men den gode herdens röst är bara en!

Jesus varnar för de lejda herdarna då han säger: tag er till vara för de falska profeterna som kommer i fårakläder. Det är deras röster Jesus varnar för då han varnar för faran av förförelse. Röster som säger: Kom hit, lyssna på mig! Här finns det möjligheter till framgång, lycka och välstånd. Här finns det krafter som kan tala om för dig vad du ska göra och tro. Röster som lockar till synd mot Guds bud. Röster som säger: det är inte farligt, prova på, bara en gång! På så sätt överröstas den gode herdens röst av mängder av ljud som klingar väl i öronen. Så var det redan på profetens tid, då många röster hördes och förde bort från den röst som talade genom profeten. Profeten måste klaga: Herre vem trodde vår predikan?

Vi tänker ibland: Vem bryr sig egentligen om vad vi predikar? Vem bryr sig om vad kyrkan förkunnar? Men den gode herdens röst är bara en! Därför är det av så oerhört värde att lyssna till den rösten. Han kan inte bytas ut. Ingen röst i världen kan ersätta hans röst. Den finns bara på ett enda ställe: i hans ord i Bibeln. Det vill jag inpränta hos mina konfirmander då de tycker jag är hård som vill att de ska lära sig

vilka böcker som ingår i den heliga kanon, vår Bibel. Det är nämligen bara de böckerna som ska avgöra vad som ska förkunnas i kyrkan. Därför måste vi kunna härleda vårt budskap till de böcker som är den gode herdens röst. Fåren i Herrens hjord lyssnar till sin Herdes röst. Då David sjunger om att Herren är hans herde, så är budskapet att han leds av hans röst. Det är Herren som leder honom till betet och till det friska vattnet. Det är Herren som för honom genom mörker och dödsskugga. Det är Herren som dukar upp ett bord för honom i fiendernas åsyn. Det är Herren som låter hans bågare flöda över också i det torra landet utan vatten.

Den gode herdens liv har betalat för våra liv. Han har betalat för våra överträdelser och synder. Han har segrat över döden för att vi ska leva. Han talar till oss för att vi ska ledas till de friska vattnen och ha övernog. Det är bara i hans hjord vi har hopp för evigheten. Det är i hans hjord vi sjunger med jubel om frälsningen. I den lejde herdens hjord är man ensam och övergiven, utan Gud och utan hopp. Det hjälper inte med många vänner och mycket nöje, sång och uppvisningar, det har ett slut och lämnar bara tomhet efter sig. Men fåret i Herrens hjord ska bo i Herrens hus för evigt. Amen.

Om det här numret

Finlandsupplagan av Bibel och Bekännelse avviker från LBK:s upplaga. Denna innehåller denna gång en stark tyngdpunkt på minnet av pastor *Alvar Svenson*, som hade en central ställning i LBK. Vi vill också minnas honom, och det sker med en av hans predikningar från sjukdomstiden (ovan), en hälsning från Wels kontaktperson för Skandinavien, prof. Keith C Wessel (s 12) och en minnestekning av Katarina Eliasson (s 14). Lars Gunnarssons griftepredikan har dock utelämnats och kan läsas

i LBK:s pdf-utgåva på www.bekannelse.se (menyn Verksamhet) sedan den lagts ut.

Vi har (se nästa sida) för vår del lagt in ett sammandrag av Øyvind Edwardsens föredrag på den senaste bibeldagen i Kronoby på palmsöndagen 29.3.2015. Det handlar om *kyrkan*, ett ämne som också ingår i den gemensamma upplagan i form av ett avsnitt av pastor Richard Lauersdorfs serie från *Forward in Christ*. I följande nummer räknar vi med att publicera ett sammandrag av Ola Österbackas föredrag om den stridande kyrkan.

Den osynliga och den synliga kyrkan

Vi använder ordet *kyrka* på olika sätt. Vi talar om byggnaden där vi håller gudstjänst som en kyrka. Vi kan tala om Folkkyrkan eller S:t Johannes församling som den kyrka vi tillhör. När Skriften talar om kyrkan så hänvisar den till samlingen av de troende som har samlats av Den helige ande genom nådemedlen.

Kyrkan kallas också för Kristi kropp (Ef 1:22-23), Guds hus (1 Pet 4:17), trons familj (Gal 6:10), och medlemmar i Guds familj och ett heligt tempel i Herren: *Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj. Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv. Genom honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren.* (Ef 2:19-21)

Kyrkan finner vi där evangeliet predikas och sakramenten (dopet och nattvarden) förvaltas. Profeten Jesaja säger att Guds Ord aldrig vänder fåfängt tillbaka, det verkar det Gud vill (Jes 55:10-11). Gud verkar alltid genom sitt evangelium så att *det är en Guds kraft som frälsar var och en som tror, först juden och sedan greken* (Rom 1:16).

Kyrkan finns överallt där evangeliet predikas och sakramenten förvaltas. På pingstdagen ökade kyrkan med tre tusen människor då Petrus predikade evangeliet och förvaltade dopet (Apg 2:41). Vi läser också om den tidiga kyrkan att *de höll troget fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna.* (Apg 2:42).

Både dopet och nattvarden var grundläggande medel i att samla och stärka kyrkan. Tillsammans med Guds Ord är de vad vi kallar nådens medel.

Kyrkan är osynlig

Tron är något som angår hjärtat. Endast Gud kan se in i en människas hjärta för att se om han eller hon tror. Salomo sade om Gud: *Du ensam känner alla människors hjärtan.* (1 Kung 8:39) Eftersom endast Gud kan veta om en människa tror eller inte så måste vi acceptera det som människor bekänner om sin tro, på samma sätt som andra människor måste acceptera vad vi bekänner. Vi lyssnar till beaktelsen, och så tror vi att det människor säger om sin tro är sant. Jesus sade: *Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. Inte heller skall man kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Ty se, Guds rike är mitt ibland er.* (Luk 17:20-21)

Människor på Jesu tid väntade att Messias skulle komma och bilda ett jordisk rike som skulle övervinna de romerska myndigheterna. Jesus påpekade att Guds rike, hans plats i de troendes hjärtan, är en inre fråga. Det är något som endast Gud kan se. Som Paulus sade: *Herren känner de sina.* (2 Tim 2:19) Eftersom kyrkan är osynlig bekänner vi: *Vi tror på en helig, allmänlig kyrka,* till skillnad från en helig synlig kyrka.

Det finns endast *en* kristen kyrka, dvs Kristi kyrka. Det är inte så att det finns en luthersk kyrka och en baptistkyrka och en pingst-

kyrka. Det finns endast en kropp av troende i Kristus, alla tillhör Kristi kropp. Jesus sade: *Så skall det bli en hjord och en herde.* (Joh 10:16) För att poängtera Kristi kyrkas enhet upprepar Paulus ordet *en* 7 gånger i Efesierbrevet 4:3-6. Paulus deklarerade också: *Alla är ni ett i Kristus Jesus.* (Gal 3:28)

Även om kyrkan är en och inte kan delas så finns det i världen i dag en mängd olika kyrkosamfund. Det finns endast *en* helig allmänlig kyrka, dvs alla med tron på Frälsaren i sitt hjärta. Men eftersom vi människor inte kan se in i andra människors hjärtan så tjänar olika kyrkosamfund en nyttig funktion.

Eftersom vi inte kan se in i människors hjärtan så måste vi förhålla oss till deras beaktelse. Ett kyrkosamfunds beaktelser säger något om vad deras medlemmar tror på. Och om ett kyrkosamfunds beaktelser inte stämmer överens med Skriften så vet vi att det existerar falsk lära i det samfundet, det är vad vi kallar en irrlärlig (heterodox) kyrka.

Om evangeliet fortfarande är närvarande i det samfundets beaktelser och förkunnelse så kommer det fortfarande att finnas kristna i den kyrkan. Men om vi vet att ett samfund lär falskt så ska vi inte samarbeta med det. Det vore inte ett kärleksfullt vittnesbörd att ge dem som är med i ett kyrkosamfund som lär falskt. Falsk lära stärker aldrig tron. Den är alltid skadlig för tron. Vi ska därför inte utsätta vår tro för falsk lära med risk att vi förlorar vår tro.

En för Estlandsresenärer känd vy över gamla Tallinn med dess många kyrktorn, som vittnar om gångna tiders andlighet.
Foto: Ola Österbacka, 1995.

Därför samarbetar vi i S:t Johannes församling inte med andra kyrkosamfund som lär eller tolererar falsk lära. Ändå vet vi att det finns kristna i alla sådana samfund där evangeliet fortfarande predikas. Alla som tror på Kristus är ett med oss i Kristi ena kyrka. Men, eftersom vi inte kan se in i människors hjärtan för att se om de tror så kommer vi inte att vara med i samma kyrkosamfund här på jorden, även om det är möjligt att vi är tillsammans med dem i den osynliga kyrkan.

Kyrkan är helig, katolsk och oförgänglig

Vi bekänner: *Jag tror på en helig allmännelig kyrka.* Kyrkan är inte helig på grund av de goda gärningar vi gör för Gud. Kyrkan är helig eftersom de troende blir iklädda Kristi rättfärdighet (Gal 3:27). I dopet har Gud gjort sin kyrka helig genom att ge de troende Kristi heliga och syndfria liv och resultatet av hans lidande och död (Ef 5:25-27). Det stämmer att Guds folk tjänar honom med heliga gärningar (1 Pet 2:5). De troendes gärningar är heliga enbart

därför att de speglas i Kristi fullkomliga liv. Medlemmar av kyrkan kan kallas helgon (Ef 1:1) eftersom de räknas heliga för Kristi skull.

Kyrkan är katolsk, det betyder universell. Vi tror inte som katolikerna att den romersk-katolska kyrkan är den enda sanna kyrkan på jorden. Det är den osynliga kyrkan (Kristi kyrka) som är katolsk i ordets rätta betydelse. Den är universell. Den täcker människor över hela världen. Ingen är uteslutna på grund av ras, nationalitet, kön eller social status. Evangeliet når ut till alla människor i hela världen och leder dem från olika länder och kulturer till tron på Frälsaren.

Jesus bad för alla troende: *Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig. Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig.* (Joh 17:20-21)

Kyrkan är oförgänglig. Djävulen försöker hela tiden förstöra Kristi kyrka. Han för krig mot den och angriper den på alla möjliga

sätt. Vi behöver ändå inte bli oroliga. Jesus försäkrar oss att djävulen aldrig kommer att lyckas. Kristus skyddar och bevarar sin kyrka genom alla tider. Jesus sade om sin kyrka: *Helvetets portar skall inte få makt över den.* (Matt 16:18)

Jesus sade: *Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand.* (Joh 10:27-28) Detta är tröstande ord för alla kristna här i världen. Även om kyrkosamfund kommer och går, och även om de stora folkkyrkorna går under, så kommer Kristi kyrka aldrig att förgå, vi kommer aldrig att ryckas ur Frälsarens hand.

Det finns endast en väg till himlen. Den vägen går genom tron på Jesus Kristus. Jesus sade: *Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.* (Joh 14:6) Endast de som tror på Kristus hör till den heliga allmänneliga kyrkan, Kristi kyrka. Endast de som tror på Jesus får komma in i himlen. Därför är Kristi kyrka den enda frälsande kyrkan.

Vi kan inte identifiera någon synlig kyrka eller något kyrkosamfund som den enda frälsande kyrkan. Överallt där evangeliet predikas finns det troende människor. De som får komma in i himlen gör det inte därför att de tillhör ett särskilt kyrkosamfund. Himlen är Guds gåva till dem som genom tron är medlemmar i hans kyrka.

Den osynliga kyrkan är synlig

Kyrkan är osynlig. Endast Gud kan se in i en människas hjärta för att avgöra om den människan har tron på Kristus. Ändå kan vi, även om kyrkan är osynlig, se var den befinner sig. Medlen som används för att identifiera kyrkan här på jorden är de medel som Gud använder för att skapa kyrkan. Dessa medel är evangeliet och sakramenten. Där evangeliet predikas och sakramenten förvaltas, där kan vi vara säkra på att det finns troende människor. Evangeliet har kraft att ändra människors hjärtan, som Paulus skriver: *Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror, först juden och sedan greken.* (Rom 1:16) Där evangeliet predikas är vi säkra på att Gud arbetar med att leda människor till tro.

Där vi finner troende människor finner vi också trons frukter. Där trons frukter är finner vi människor som håller sig till Kristus och Ordet i tro. Jesus sade: *Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar.* (Joh 8:31) Där troende finns kommer de också att bekänna sin tro på Kristus. Det är en naturlig frukt av den kristna tron. Som apostlarna sade: *Vi för vår del kan inte tiga med vad vi har sett och hört.* (Apg 4:20) Där kyrkan är närvarande kommer vi att finna människor som håller sig till Kristus i tro och som bekänner sin tro.

Vi kallar en synlig skara människor som samlas kring evangeliet för den synliga kyrkan på grund av

de troende som finns där. Detta är inte en kyrka skild från den osynliga kyrkan. De troende som är med i en synlig församling är medlemmar av den osynliga kyrkan. Vi vet ändå att det finns hycklare i synliga skaror som samlas kring evangeliet.

Jesus berättade liknelsen om den goda säden och ogräset (Matt 13:24-31, 36-43) för att visa att icke-troende kommer att vara närvarande bland dem som samlas kring evangeliet.

Det kristna livet är därför inte ett hållbart kännetecken för att identifiera kyrkan, eftersom det kristna livet kan imiteras. Hycklare kommer att finnas i den synliga kyrkan. Men de är inte medlemmar i den osynliga kyrkan. Eftersom de inte har någon tro så tillhör de inte Kristi kyrka, även om de är med i en synlig församling som samlas kring evangeliet. Det är inte heller vår uppgift att avslöja hycklarna, den uppgiften tillhör Gud.

Herren vill att kristna ska samlas kring nådens medel (Heb 10:24-25). Vi samlas kring nådens medel för att uppbyggas av Ordet och för att uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar. Det är en förmån för kristna att umgås andra kristna. De kan uppmuntra varandra med evangeliet i Ord och Sakrament.

Lokalförsamlingen är den vanligaste formen där kyrkan samlas kring nådens medel. Där predikas och undervisas Guds Ord regelbundet i gudstjänster, bibelstudier och annan kristen undervisning. De troende samlas för gudstjänst och ömsesidig uppmuntran. Sakramenten förvaltas regelbundet. Människor når ut för att föra evangeliet till andra människor.

Vår Herre har givit kyrkan uppdraget att predika evangeliet och att förvalta sakramenten. Hur och på vilket sätt detta sker har han lämnat åt sin kyrka att bestämma enligt kristen frihet.

I den första kristna kyrkan sam-

lades kristna från olika geografiska områden för att gemensamt uppfylla missionsbefallningens uppdrag. Apostlagärningarna berättar om hur de första kristna församlingarna i Jerusalem, Antiokia och andra ställen samarbetade om att sända ut missionärer och att samla in pengar och verka för att sprida evangeliet och hjälpa varandra.

Detta tidiga samarbete mellan kristna på olika orter var föregångare till vad vi kallar kyrkor eller kyrkosamfund i dag, som t.ex. Folkkyrkan i Finland. I ett kyrkosamfund samarbetar kristna från olika församlingar för att gemensamt uppfylla den uppgift Kristus gav åt kyrkan, nämligen att göra alla folk till hans lärjungar och sedan bevara dem som hans lärjungar genom att använda nådens medel. Eftersom kyrkans kännetecken, evangeliet i ord och sakrament, är närvarande så är också ett kyrkosamfund kyrka. Det betyder också att den undervisning och bekännelse som ges av ett kyrkosamfund är alla församlingarnas gemensamma ansvar eftersom det är de som tillsammans utgör just det kyrkosamfundet.

Nådens medel, evangeliet i ord och i sakrament, är avgörande i Guds arbete med att samla sin kyrka. Det är dessa medel han använder för att skapa tro och för att bevara människor i tron. Guds Ord vänder aldrig fåfängt tillbaka, det skapar tro där det önskar.

Vi avslutar med profeten Jesajas beskrivning av Guds Ord:

Ty liksom regnet och snön faller från himmelen och inte vänder tillbaka dit igen, förrän det har vattnat jorden och gjort den fruktsam och bärande, så att den ger säd till att så och bröd till att äta, så skall det också vara med ordet som utgår ur min mun: det skall inte vända tillbaka till mig fåfängt, utan att ha verkat vad jag vill och utfört det som jag hade sänt ut det till. (Jes 55: 10-11)

Øyvind Edvardsen

Vårfika

”Mamma, mamma!” Gråt hörs från Katarinas rum. ”Jag hittar bara elva av mina Petshopdjur. Det är lammet Elsa som är borta. Vad ska jag göra? Jag har letat i hela rummet. Du måste hjälpa mig! Jag älskar min Elsa”, hörs det mellan tårarna.

”Var såg du det sist?” undrar mamma som kommit för att trösta och hjälpa.

”Det var här i morse, men nu är det borta. Jag måste hitta Elsa, annars kan jag inte sova. Snälla, hjälp mig att leta.”

”Ja visst, det kan jag göra. Men först är det dags för kvällsandakten. Pappa och Peter sitter i köket och väntar.”

”Ok, men då vill jag berätta om Elsa för dem först.”

”Pappa! Peter! Elsa är borta. Jag måste hitta henne, har ni sett henne?”

Pappa skakar på huvudet men Peter säger: ”Åh, köp en ny vetja.”

”Det går inte köpa en ny, Elsa är Elsa!” Katarina gråter igen.

Det blir lite svårt för Katarina att koncentrera sig på det pappa läser från Bibeln, hon tänker bara på Elsa. Men plötsligt hör hon vad pappa läser: ”Om någon har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio i bergen och går ut och letar efter det som gick vilse? Och om han finner det, jag säger er sanningen: Han gläder sig mer över det fåret än över de nittionio

som aldrig gick vilse. På samma sätt är det inte er himmelske Fars vilja att någon enda av dessa små ska gå förlorad.”

Katarina klämmer in med ett ljudligt ”Amen” tillsammans med pappa. Hon är snabb på att ta ordet: ”Nu vet jag hur jag ska hitta Elsa. Jesus vill inte att något får ska komma bort. Vi kan be att jag hittar Elsa!” Den starka barnatron lyser i Katarinas ögon.

”Gud har sagt att vi får be till honom om allting så det kan vi göra”, säger pappa, ”men Jesus vill lära oss en annan sak med den här texten också. Fåren i texten är de som tror på Jesus som sin Frälsare. För honom är var och en av oss lika högt älskad och lika viktig för honom. Precis som du inte vill ha en annan Elsa så vill han inte byta ut någon enda av oss mot en annan person. Han vill inte att någon ska gå förlorad, alltså tappa sin tro och gå miste om himmelen. Därför är det viktigt att vi läser Bibeln och lyssnar till hans Ord för det är där han talar till oss. Tron är en gåva från Gud, som vi får genom dopet och genom att höra om Frälsaren.”

”Kommer ni ihåg det tråkiga mamma berättade om i förrgår? Att morbror Lukas berättat att han inte längre såg någon anledning att komma till kyrkan, att det inte var något för honom längre.” Alla sitter tysta och tittar på pappa, jodå de minns. ”Så länge han inte återfår sin tro så är

han förlorad, som Jesus sa i bibeltexten. Men Jesus vill få honom tillbaka. Det var sorgligt det sista Lukas sa också, att det kändes som om ingen brydde sig om det heller. Alltså får vi ta på oss skulden också, att vi inte tog bättre hand om honom. Men vi måste tänka som Jesus och inte ge upp hoppet!”

Alla sitter med huvudena sänkta...

Pappa fortsätter: ”När jag tänker efter så var jag nog ganska upptagen av annat än att prata med honom, han har ju haft det jobbigt det vet vi ju. Han hade verkligen behövt oss som stöd.” Mamma nickar instämmande, hon känner likadant. ”Imorgon ringer jag och ber om förlåtelse att jag inte varit en bra medkristen och vän. Vad tycker ni, ska vi bjuda hem honom på lite vårfika?”

”Ja!”, ropar barnen, som suddigt lite chockade över allvaret, ”att gå förlorad”, ”att vara del i skulden att någon tappat sin tro”.

Mamma tar ordet: ”Nu får vi göra som Katarina sa, vi ber: Käre gode Gud, vilken stor gåva det är att vi har fått tron. Tack för att du sände din Son Jesus att ta på sig straffet för våra synder. Vi syndar varje dag, och vill idag särskilt be om förlåtelse för att vi inte tagit hand om Lukas. Hjälp oss att bättra oss! Vi ber för Lukas att du ska väcka tro i hans hjärta igen så att vi får vara tillsammans i himmelen med dig. Vi vet att för

dig är ingenting omöjligt och för dig är vi alla lika viktiga. Tack för din stora kärlek till oss syndare. Vi vill också be att Katarina ska hitta sitt lilla lamm. Må din vilja ske, i Jesus namn. Amen.”

Katarina sitter kvar med knäppta händer, mamma ser att hennes läppar rör sig. Men rätt som det är hoppar hon upp och springer med lätta steg in till sitt rum.

”Skulle vi inte leta?”, ropar mamma efter henne?

”Äsch det spelar inte så stor roll”, ropar Katarina tillbaka med nattlinnet halvvägs ner över huvudet.

”Jag pratade med Gud och sa att det var viktigare att han hittade Lukas än att han hjälpte mig hitta Elsa.” Katarina är så nöjd när hon kryper ner i sängen den kvällen, hon kramar mamma hårt och säger: ”Du ska se att Jesus hittar Lukas.”

Mamma får en tår i ögat och önskar att hon hade lika stark tro som sin dotter. Hon får kämpa när hon sjunger Tryggare kan ingen vara med Katarina den kvällen. När hon går till dörren och ska stänga den, ser hon ett litet lamm som ligger gömt bakom

dörren. Det är Elsa. Hon plockar upp det och vänder sig om för att ge det till Katarina, men hon sover redan tryggt. Mamma lägger Elsa på nattygsbordet. Sedan går hon och ringer sin bror Lukas. Först blir han förvånad att mamma ringer. De pratar lite om allt möjligt tills mamma får fram det viktigaste: ”Förlåt!” De gråter lite båda två, som vuxna gör ibland när något varit jobbigt. Mamma bjuder hem honom. Han blir glad, han vill gärna komma på värfika...

Sofie Erlandsson

Kors och tvärs

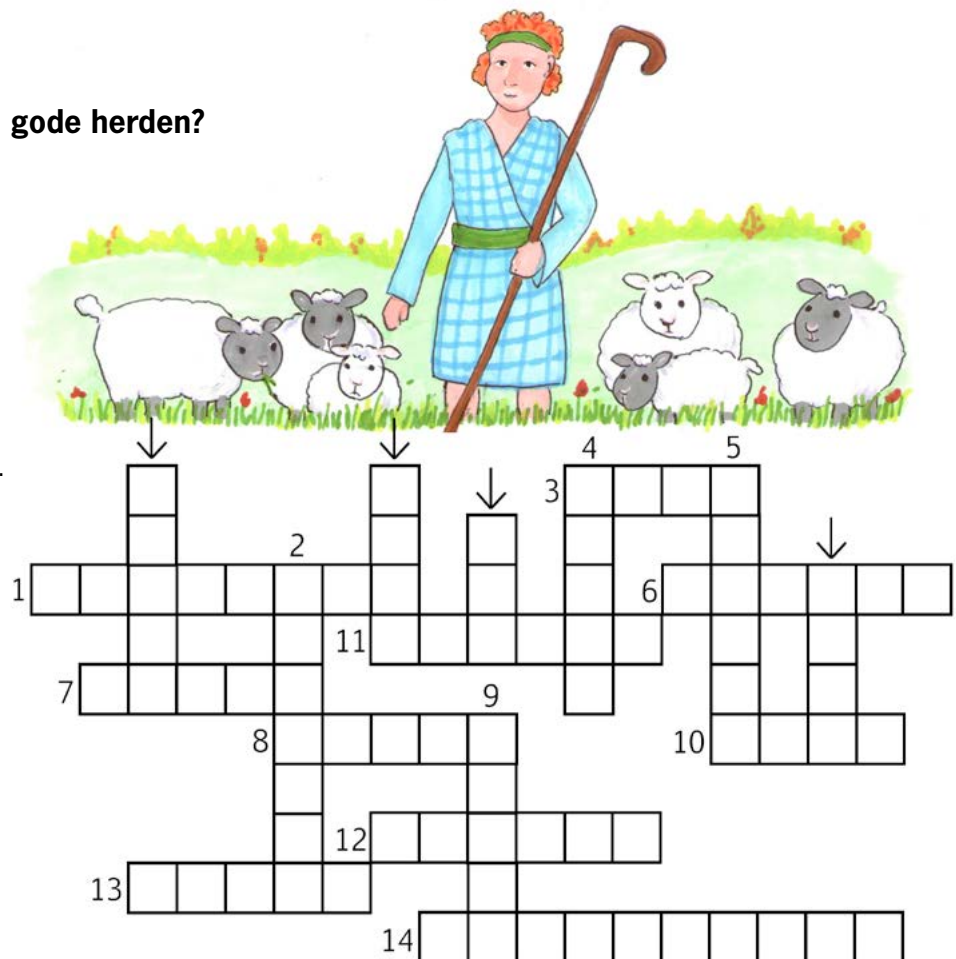
Hur mycket minns du om den gode herden?

Vågrätt

- 1 Kan fårens hus kallas.
- 3 Är en herde utan egna får.
- 6 Jesus kom för att ____ människorna..
- 7 Är den gode herden.
- 8 Något tjuvar gör.
- 10 Den gode herden känner fårens ____.
- 11 Är farlig för fåren.
- 12 Han känner Jesus.
- 13 Ett annat ord för flock.
- 14 Sådana flyr fåren från.

Lodrätt

- 2 Gör fåren till den gode herdens röst.
- 4 Ger den gode herden för fåren.
- 5 Kallar Jesus sig själv
- 9 Herdar ____ sina får.

Läs Johannesevangeliet 10:1-21 för att få ledtrådar. Lösningen på korsordet hittar du på www.bekannelse.se/verksamhet/bibel-och-bekannelse.

Ingela Edvardsen

Vilken kyrka och varför?

Guds osynliga kyrka består av individer som Anden har fört till Kristus. I himlen kommer de att stå tillsammans som hans egna. Här på jorden söker de sig till likasinnade. De bildar synliga kyrkor för att glädjas och utföra sin uppgift bättre tillsammans. Frågan om vilken kyrka man ska vara med i är väldigt viktig.

Sök en kyrka som lär sanningen

För några år sedan behövde vi byta ut fönstren hemma. En kväll när min fru försökte dra igen fönstret lossnade handtaget och hon fick det i handen. Fönsterramen var alldeles torr och rutten. Fel sorts färg hade gjort att fukt trängt in och sakta förstört träet. Med tiden blev hela fönsterramen förstörd.

Falsk lära liknar den där rötan. Det kan börja med att det är något i Guds Ord som man inte tycker om. Det mänskliga förnuftet kanske inbillar sig att det kan bedöma vad som är Guds Ord och vad som inte är det. Krafter som förnuft, allmän opinion och vetenskapliga teorier tillåts lägga

till eller dra bort från Guds ofelbara Ord. Falsk lära må börja i det lilla men sprider sig som röta och tränger längre och längre in i Guds Ords sanning. Och det värsta är att villfarelsen angriper det centrala i Guds Ord – hur Gud betalade för världens synder genom sin Sons försoningsverk. Den allra minsta avvikelser från läran leder så småningom till avfall från denna livsviktiga huvudsanning.

Kristna som ser faran söker efter en synlig kyrka som lär Guds Ord i all dess sanning och renhet. De förstår att villfarelse inte kommer från kyrkans Herre Kristus utan från ärkefienden Satan. De förstår att falsk lära i vilken form det vara må aldrig hjälper utan alltid skadar tron. De hör Frälsarens påminnelse: *Lär dem att hålla allt som jag befallt er* (Matt 28:20). De noterar att han inte säger ”några saker” eller ”sådant ni tycker är viktigt” ”det ni gillar” utan ”allt”. De vet att aposteln Paulus inte bara sa: *jag hade nämligen bestämt mig för att inte veta av något annat hos er än Jesus Kristus och honom som korsfäst* (1 Kor 2:2). Han sa också:

... jag har inte tvekat att förkunna för er hela Guds vilja och plan (Apg 20:27). Att predika Kristus som korsfäst innebär att förkunna allt som Gud har anförtrott oss i sitt Ord.

När jag blir medlem i en kyrka bekänner jag offentligt att jag håller med om vad den kyrkan lär och praktiserar. När jag väljer en kyrka förenar jag mig med en grupp likasinnade kristna. Tillsammans med dem vill jag närma mig Guds tron i bön och lovsång till Guds ära. Med dem får jag ta emot min Frälsares lekamen och blod och lyssna till Guds frälsande Ord. Jag väljer en kyrka som styrker mig i livet, tröstar mig i sorgen och förbereder mig för döden och himlen. Jag vill vara medlem i en kyrka som lär och står för det jag tror och står för: hela Guds Ord.

Varningar av kärlek

För de flesta kyrkor i vår tid är det inte så viktigt att Guds Ord predikas rent och klart. Vi har hört Herrens varning för djävulen som *en lögnare och lögnens fader* (Joh 8:44). Vi har blivit varnade för Satans

Verksamhetsinformation

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling inbjuder till gudstjänster och bibelstudier i Vasa och i Pedersörenejden. I Vasa samlas vi i Föreningen Logos lokal Biblion på Biblioteksgatan 5. I Lepplax är den vanliga samlingsplatsen Lepplax bykyrka på Bönehusvägen.

Alla predikningar spelas in och läggs ut på vår webbplats <http://sanktjohannes.info>. Vissa gudstjänster spelas in som video eller med presentation som visar psalmer m.m. Det går att prenumerera på ljudinspelningar som podcaster. Kolla de senaste podcasterna och läs mera hur man gör: <http://feeds.feedburner.com/stjohannesforsamling>

Under våren och försommaren är programmet följande (se aktuell kalender: <http://sanktjohannes.info/kalender-2/kalender-2/>):

19.4	Biblion: gudstjänst kl 11, årsmöte
22.4	Lepplax: bibelstudium kl 18.30
26.4	Lepplax: HHN kl 12, gudstjänst kl 13, kyrkkaffe
30.4	Biblion: bibelstudium kl 19
3.5	Biblion: HHN kl 10, gudstjänst kl 11, kyrkkaffe
6.5	Lepplax: bibelstudium kl 18.30
10.5	Lepplax: gudstjänst kl 10
14.5	Lepplax: gudstjänst kl 10
14.5	Biblion: bibelstudium kl 19
17.5	Biblion: HHN kl 10, gudstjänst kl 11
20.5	Lepplax: bibelstudium kl 18.30
24.5	Lepplax: HHN kl 12, gudstjänst kl 13, kyrkkaffe
28.5	Biblion: bibelstudium kl 19
31.5	Friluftsdag i Vasanejden
14.6	Lepplax: gudstjänst kl 10
14.6	Biblion: gudstjänst kl 11
28.6	Lepplax: gudstjänst kl 10

medarbetare, de falska profeterna som *kommer till er i fårakläder men i sitt inre är de rouvlystna vargar* (Matt 7:15). Paulus varning till sin medarbetare Titus ringer också i våra öron. *Det finns nämligen många upproriska pratmakare och bedragare . . . de vänder upp och ner på hela familjer genom att för egen vinning lära ut sådant som de inte borde* (Tit 1:10,11). Hur kan vi missa Herrens varning? Det är hans Ord, hans sanning. Han vill inte att Satan och hans vilseförda ska blanda gift i hans Ord. Han vill inte att hans egendom ska komma till skada genom någon falsk lära.

Kristna som inser vilket farligt gift falsk lära är förstår Herrens befallning att hålla sig borta från *dem som skapar splittring och väcker anstöt mot den lära som ni har fått undervisning i* (Rom 16:17). De inser vikten av Johannes ord: *Om någon kommer till er och inte har med sig denna lära ska ni inte ta emot honom i ert hem eller hälsa honom välkommen. Den som välkomnar en sådan gör sig medskyldig till hans onda gärningar* (2 Joh 10,11). Vi ska inte fira gudstjänst

och nattvard, be eller samarbeta med dem som lär något annat än Guds Ord lär.

Varför det? Säger vi att vi är bättre än de? Inte om vi vet vad vi är. Vi är syndare precis som de. Vi är Guds barn uteslutande på grund av hans kärlek till oss i Kristus Jesus. Och hans Ord bevaras bland oss på grund av hans nåd och inte på grund av våra halvhjärtade ansträngningar.

Varför undviker vi då dem som lär emot Guds Ord? Jo, för att vi älskar Guds Ord. Det är hans Ord. Han gav det till oss i kärlek. Han ber att vi ska hålla det rent. Hur kan jag då kompromissa med hans gåva och godta en lära som går emot den? Måste jag inte stämma in med psalmisten och utbrista: *Vad ljuvligt ditt ord är på min tunga, sötare än honung i min mun! Av dina befallningar får jag förstånd, därför hatar jag lögnens alla vägar* (Ps 119:103,104)? Gud har varnat oss för att falsk lära bryter ner tron. Hur skulle jag kunna utsätta mig för något som kan förstöra min tro? Jag vill inte att något ska leda mig *bort från den upprök-*

tiga och rena troheten mot Kristus (2 Kor 11:3).

Gud har verkat i oss kärleken till hans sanna Ord. Gud vill att vi ska hedra hans Ord. Han har skäl till det. Ordet ger liv åt oss, våra barn, grannar och kommande generationer. Han vill att alla som tror på detta Livets Ord ska gå tillsammans på Livets Väg.

Jag älskar mina grannar och vill dela sanningen med dem. Men jag vill också varna dem för hur farligt det är med falsk lära. Hur skulle jag över huvud taget kunna ge dem intryck av att falsk lära inte är farlig för tron? Det är en *cancer-svulst* varnar Paulus i 2 Tim 2:17, och vi vet alla hur en sådan sprider sig och vad den gör.

”Vilken kyrka och varför” är viktiga frågor. Tacka Gud för att han gett oss svaren. Be Gud att vi alltid ska minnas dem.

Detta är den tredje av fyra artiklar om den heliga kristna kyrkan av pastor Richard Lauersdorf, WELS. Ur Forward in Christ mars 2015.

Den 5 februari 2015 kom ett brev till LBK från WELS nye kontaktman för Skandinavien, prof. Keith C. Wessel:

Kära bröder och systrar i vår gemensamme Herre Jesus Kristus!

Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far, barmhärtighetens Far och all trösts Gud! Han tröstar oss i all vår nöd så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud. 2 Kor 1:3-4

Det är med sorg vi har fått höra om Alvar Svensons bortgång. En sann HERRENS tjänare, som under sitt liv här på jorden på ett underbart sätt använts av Herren, har fått flytta till hans Sons, vår Herre Jesu Kristi rike. Med detta brev vill vi visa att era amerikanska bröder och systrar i Kristus delar er sorg, och vi ber att Gud själv ska trösta er.

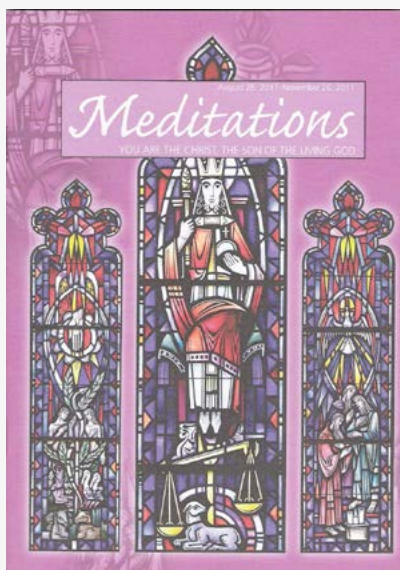
Men som ni vet delar vi också ert hopp, ett fast hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda. Mitt i sorgen och tårarna finns en sann kristen glädje och frid som övergår allt förstånd. Vi vet att vår bror är hos HERREN och där har han fått det som är målet för den kristna tron, själens frälsning. Detta är helt Guds verk och det är underbart i våra ögon. Han som ger sådana löften kan inte svika oss. Han som har all makt i himlen och på jorden ska inte lämna oss. Så som han lovade Paulus lovar han också oss att han själv ska rädda oss från alla onda angrepp och föra oss trygga in i sitt himmelska rike.

Det kom en stund då Israels folk tog farväl av Mose. Det kom en stund då Petrus, Paulus, Johannes och alla apostlarna lämnade detta livet för att vara hos HERREN, vilket är långt bättre. Nu har han också kallat hem en av de tjänare som var så viktig för er kyrka. Men er tröst är att Gud aldrig ska lämna er eller överge er. Och som han var med era fäder, så är han också med er - alltid, till tidens slut. Må ni finna tröst och uppmuntran i hans eviga Ord.

I djup kristen kärlek,
Keith C. Wessel

Om Meditations

"Ur Meditations" brukar det stå under den korta andakt som för det mesta finns att läsa på baksidan av Bibel och Bekännelse. Vår systerkyrka WELS har i snart 60 år gett ut andaktshäftet Meditations kvartalsvis räknat från 1 söndagen i Advent. Utifrån Guds Ord får läsaren varje dag tröst och vägledning med evangeliet om Jesus Kristus i centrum. Efter varje andakt föreslås bibeltexter enligt en bibelläsningssplan där man läser igenom hela Bibeln på ett år. Längst bak i häftet finns dagliga morgon- och aftonböner, särskilda böner för den aktuella tiden i kyrkoåret och böner för olika tillfällen.

I varje Meditations nämns i bokstavsordning de pastorer i WELS som bidragit med en veckas andakter, men man får inte veta vem som har skrivit vad. På omslagets insida skriver redaktören, f.n. pastor Cutis A. Jahn, en kort hälsning till läsarna. Ur senaste häftet:

Kära bröder och systrar i Kristus!

Få nyheter värmer våra hjärtan mer än de som handlar om framgångsrika räddningsförsök: familj räddad av brandmän ur ett brinnande hus, drunknande räddad av någon som råkade simma i närheten, kidnappad gisslan fritagen genom polisinsats. Men hur mycket sådana berättelser än värmer oss i hjärtat så förbleknar de i jämförelse med den största räddningsoperationen av alla: Guds räddning av förlorade och fördömda syndare från evig död och pina. Vi grips i hjärtat av att om och om igen höra berättelsen om hur det gick till när Gud utförde sin räddningsoperation för oss genom Jesus Kristus. Den får oss att göra profeten Jesajas ord till våra: Se, Gud är min frälsning (12:2). Andakterna i det här häftet hjälper oss reflektera över hur Gud utförde sin räddning av oss alla så att vi svarar med lovsång: Se, Gud är min frälsning!

Man kan prenumera på Meditations: <http://online.nph.net/s-1686-700-meditations-daily-devotional.aspx>

BE

Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa

Hans Ahlskog

Detta bud handlar förmodligen i första hand om avläggande av vittnesmål inför en domstol. Gud uttrycker på många ställen i GT sin avsky inför dem som bär fram ett falskt vittnesbörd för att skada en annan människa. I Ordspråksboken står det att Gud hatar den (!) som främjar lögn genom att vittna falskt (v. 19). Detta är vad Gud säger i sin lag (Ps 5:6):

Jag hatar dig på grund av din synd!

Därför skall vi frukta och älska Gud, så att vi inte förråder, förtalar eller ljuger om vår nästa, utan försvarar honom, tänker och talar väl om honom och tyder allt till det bästa. (Lilla katekesen)

Det är inte många av oss som någon gång i livet får tillfälle att vittna i domstol. Däremot kommer vi alla i kontakt med människor. Vi lyssnar till människor och vi får också själva tillfälle att tala till människor och om människor. I dessa situationer bör vi vara på vår vakt.

Vi ska vakta vår tunga lika noga som man i fängelset vaktar en livsfarlig fånge. Vår tunga är lika ond som om vi skulle ha tagit den från själva djävulens mun. Andra människors tungor är inte heller bättre och vi kan frestas att dansa med i skvallerdansen.

Det finns få saker i livet som är så frestande som att tala illa om en annan människa. Den gamla människan i oss kan knappt vänta på att få ordet så snart en annan människas fel och brister kommer på tal. *Baktalarens ord är som läckerbitar, de tränger in i människans inre.* (Ords 18:8)

Här ska vi kristna ta oss tillvara.

Att Förtalarens (hebr. Ha-Satan) barn älskar att tala illa om andra, det är inget att förvånas över. Skulle de inte göra det så skulle de förneka sig själva och sin herre. Men en kristen kan inte sitta i sådant sällskap. Förtal är inte förenligt med det bud som säger "älska din nästa som dig själv".

Ingen vill hamna i vanrykte.

Luther säger i Stora katekesen: *Heder och ära är lätt att förlora, men icke lätt att återvinna.*

Den kristne är på väg till himlen och dit kommer inga förtalare (1 Kor 6:10). Men hur ska vi då göra när vi sitter i ett sällskap där samtalsämnet börjar kretsa kring en annan människa, en icke-närvarande människas brister eller synder? Det är inte lätt att protestera och ta den människan i försvar. Det är fara värt att man själv hamnar i skottlinjen, om inte förr så när man avlägsnar sig.

Vad du än gör i en sådan situation så bli inte sittande där. Kan du inte säga något så gå din väg. En tyst protest är bättre än ingen protest alls. Den första versen i Psaltaren lyder:

Salig är den som inte följer de ogudaktigas råd och inte går på syndares väg eller sitter bland bespottare.

Låt oss be Luther om råd vad vi ska göra när vi stöter på någon som skvallrar och talar illa om en annan människa. I Stora katekesen hittar vi ett känt ställe som man inte lätt glömmer när man en gång har hört det:

Om du därför träffar på en skvallrare, som utskriker och förtalar en annan, så sjung ut ordentligt för honom, så att han rodnar av blygsel.

ÅTTONDE BUDET

Guds tio bud blev genom Martin Luthers lilla katekes våra förfäders värdegrund. Men har de någon aktualitet i dagens värld? Gäller de oss?

På så sätt skall många veta hålla munnen, som eljest skulle bringa en stackars människa i ett vanrykte, varifrån hon svårligen åter kan befria sig.

Som sagt så är det inte lätt att "sjunga ut" alla gånger. Det är inte heller lätt att själv avhålla sig från förtal. Vi kan det inte heller. Ingen av oss. I Jakobs brev kan vi läsa (Jak 3:8):

Men tungan kan ingen människa tämja, ostyrig och ond som den är och full av dödligt gift.

Detta bud, liksom alla de andra, får vi kämpa med hela livet. Ibland skulle man nästan önska att man var stum, så att man inte kunde vara med och skada någon annan människas goda rykte genom förtal. Jag hörde en gång berättas om en familj i Schweiz, som vid sin dörr hade en skylt med ungefär denna text:

Välkommen in var fru och man, som om din nästas brister tuga kan.

Sämre välkomstord kan man ha. Den som en gång har fått en sådan skylt mot ögonen glömmer den säkert aldrig. Männe inte många raska fötter också har blivit mindre raska, eller rent av vänt i dörren, vid åsynen av denna skylt. Det budskap man kom för att frambära var kanske inte längre så passande.

Till Alvar Svensons minne

Kyrkoherde Alvar Svenson, född 1946, fick den 2 februari 2015 flytta till sitt himmelska hem. Efter en tids sjukdom somnade han lugnt och fridfullt med sin familj omkring sig, hustrun Elaine och barnen Karolin, Martin och Kristina med familjer.

Han föddes i Esphult, Ljungby, som näst yngst av nio barn till Alma och Josef Svensson. Alvar gick, liksom brodern Arne, i fars fotspår och började i unga år att predika för Bibeltrogna Vänner. 1974 var Alvar med vid bildandet av Lutherska Bekännelsekyrkan. Samma år prästvigdes han i Yxenhult. Han studerade teologi vid Stiftelsen Biblicum under åren 1975-76.

Alvar gifte sig 1976 med Elaine, född Sandström. Samma år fick Alvar en kallelse att vara kyrkoherde för St Jakobs församling i Piteå. Här stannade familjen i 12 år då flytten gick till Ljungby och uppgiften som kyrkoherde i St Markus församling. Där var han verksam fram till sin död, även under de sista åren då han var märkt av sjukdom.

Arbetet i församlingen var en stor glädje för Alvar. Han tröttnade inte på att predika Guds ord, leda gudstjänster och bibelstudier, besöka gamla och sjuka och inte minst att hålla konfirmandundervisning. Han var mycket mån om just ungdomarna i kyrkan, att rusta dem med Guds vapenrustning i en värld som vill dra dem bort från tron på Kristus.

Vid sidan av sitt arbete i församlingen var Alvar under 18 år ordförande i Stiftelsen Biblicum. Han var också i många år ledamot i LBKs lärokommission. Vilken arbetskapacitet Alvar faktiskt besatt har enligt hans pastorskollegor blivit tydligt nu när arbetet ska föras vidare utan hans insatser. Förutom predikningar i församlingen

och på flera andra orter, författande för tidskriften Biblicum, arbete i lärokommissionen mm, tog Alvar sig alltid tid för själavårdssamtal. Inget bekymmer var för stort eller för litet för honom att lyssna till och ge vägledning med Guds ord. Allt detta skötte han parallellt med sitt civila arbete som servicetekniker inom ventilationsbranschen. Från 1988 och fram till pensioneringen var han verksam vid ett företag i Värnamo, där han under senare år också var delägare.

Vi är många som genom åren fått förmånen att lyssna till Alvars predikningar. I centrum var alltid nåden allena. Alvar förkunnade Guds ord i 46 års tid. Han var en bibeltrogen lärare som genom alla år värnade om att LBK skulle förbli en bekännelse-trogen kyrka. Det är med stor tacksamhet till Herren vi summerar Alvars liv och gärning hos oss. Vi hade velat behålla honom längre, men Gud är den som vet och vill vårt bästa. Alvar har vunnit segerkransen nu och kan instämma med Paulus i 2 Tim 4:7-8: *Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans. Den ska Herren, den rättfärdige domaren, ge mig på den dagen, och inte bara mig utan alla som älskar hans återkomst.*

Av nåd! Trygg är jag inför döden,
för Jesu löfte är min tröst.
Jag inser väl den egna nöden,
men när jag hör min Jesu röst
blir hjärtat lugnt. Jag sjunger glatt:
Guds nåd, den är min största skatt!

Katarina Eliasson

Ny bok:

Jesus är begynnelsen

Under några år har S:t Johannes evangelisk-lutherska församling ordnat bibelhelger, ett veckoslut på våren och ett på hösten. Under 2013 hölls sådana bibelhelger i mars och oktober.

Denna bok är en sammanställning av de föredrag och predikningar som hölls under bibelhelgerna 2013. Fem talare medverkade:

Stefan Hedkvist, LBK Norrköping
Tor Jakob Welde, LBK Norge
Øyvind Edvardsen, pastor i S:t Johannes
Hans Ahlskog, kantor och lärare i S:t Johannes
Ola Österbacka, pastor i S:t Johannes

Boken är häftad och omfattar 117 sidor. Den kan köpas från Biblion och Lepplax bykyrka i samband med församlingens gudstjänster och bibelstudier. Den kan också beställas från Biblicums webbutik.

Logos förlag 2014.
ISBN: 978-952-93-4510-6
Pris: 16 € eller 150 SEK.

Nordisk pastoralkonferens i Norrköping

Den 13 och 14 mars ägde vår första samnordiska pastoralkonferens rum i Norrköping. Uppslutningen från våra grannländer Norge och Finland var god. Många intressanta ämnen behandlades.

Stefan Hedkvist inledde på fredagsmorgonen med morgonbön. Stefan Sjöqvist gav sedan en grundlig inblick i den karismatiska rörelsens tillkomst och utbredning.

Ola Österbacka ledde oss in i databasernas värld och visade vilken tillgång och vilka lagringsmöjligheter den nya tekniken ger. Vår kyrka kommer att ha stor nytta av detta i arbetet med texter och psalmer som har påbörjats.

Anders Nissen talade om hur bibelkritiken ser på Paulus, Tor-Jakob Welde om hur vi ska tala om Jesus i en alltmer sekulariserad värld och Peter Öman om hur vi kan arbeta för att behålla våra ungdomar i kyrkans verksamhet och hjälpa dem att bli bevarade i tron.

Stefan Hedkvist gav en inblick i den muslimska världen. Islam är en religion utan frälsare och utan evangelium. Här har vi en stor utmaning. Stefan har arbetat fram ett grundligt studiematerial om islam som församlingarna borde ta del av. Under tecknad hade en kort genomgång av den apostoliska successionens betydelse genom historiens gång.

Ingvar Adriansson

Befriad från den här världens lidanden

Vid den tiden lät kung Herodes gripa och misshandla några i församlingen. Han lät avrätta Jakob, Johannes bror, med svärd.
Apg 12:1-2

INNAN JESUS GICK TILL KORSET varnade han sina lärjungar att de skulle bli förföljda, hatade och t o m dödade för hans namns skull. När kung Herodes grep Jakob och avrättade honom med svärd gick Jesu ord i uppfyllelse.

Hur kunde Jesus låta något sådant hända Jakob? Vår Jesus som triumferade på påskdagen och uppenbarade sig för lärjungarna med orden ”Frid vare med er”! Jakob var bror till Johannes, den lärjunge som Jesus älskade. Jakob lämnade utan att tveka sin far och sitt arbete för att följa Jesus. Jakob följde med Jesus upp på Förklaringsberget och till Getsemane. Jakob gick till de förlorade fåren i Israel och förkunnade Guds rike. Jakob vittnade om Jesus på pingstdagen. Jakob kunde ha gjort så mycket mer om han fått vara kvar. Varför lät Jesus en så tragisk död för en grym kungs hand drabba en så brinnande och trogen efterföljare?

Detta öde drabbar fortfarande kristna i många länder idag. Deras kyrkor bränns ner, de torteras, halshuggs eller blir skjutna. I vårt land är det väldigt sällsynt att någon förlorar livet på grund av religiös övertygelse. Likväl får många av oss

känna på liknande tragedier som den som drabbade Jakob: en trogen Kristi följeslagare dör i förtid. En kristen man i femtioårsåldern dör av en hjärtattack. En nygift kristen kvinna omkommer i en bilolycka. Ett kristet barn tas ut från den här världen genom leukemi. Varför låter Jesus sådant hända?

Jesus, vår Jesus, vill göra oss fria. Han kanske inte alltid genom ett under låter oss slippa komma till skada här i världen. Han vill till slut ge oss den sortens frihet som han gav Jakob. Frihet att somna in i döden för att vakna till evigt liv. Frihet från den här världens lidande för att vara i den himmelska sällheten. Frihet från den här världens fångelser till tryggheten i vår himmelske Fars boning. Frihet från svärd för att vara hos Honom som blev slaktad för oss. Må vi ivrigt vänta på friheten som vi en dag tillsammans med Jakob ska få erfara i vår uppståndne Herre.

*Uppståndne Frälsare, bevara mig i trohet mot dig till dödens dag och ge mig av nåd livets krona.
Amen.*

Ur Meditations